

Sygn. akt V K 79/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Dorota Sienkiel

Protokolant – st. sekr. sąd. Danuta Betlej

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2015 roku, na rozprawie

sprawy **J. K. (1)**

urodzonego (...) w W.

syna M. i H. z d. A.

oskarżonego o to, że: W dniu 08 kwietnia 2015 roku około godz. 07:40 w W. na ul. (...) na drodze powiatowej o nr (...) kierował autobusem marki (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,43 i 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178 a §1 kk

1. Oskarżonego **J. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178 a §1 kk w zw. z art. 33 §1 i 3 kk skazuje go na karę grzywny w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych, przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 20,00 (dwadzieścia) złotych.
2. Na podstawie art. 42 §2 kk w zw. z art. 4 §1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzy) lat.
3. Na podstawie art. 63 §2 kk na poczet orzeczonego w pkt 2 środka karnego zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 08 kwietnia 2015 r.
4. Na podstawie art. 49 §2 kk w zw. z art. 4 §1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 300,00 (trzysta) złotych.
5. Zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt V K 79/15

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 kwietnia 2015 roku o godz. 7:40 w W. funkcjonariusze z Komendy Powiatowej Policji w W. zatrzymali do kontroli J. K. (1), kierującego autobusem marki (...) o nr rej. (...). Miało to miejsce na ul. (...), w pobliżu Szkoły Podstawowej nr (...) w W., do której J. K. (1) przywiózł dzieci na zajęcia szkolne z miejscowości K.. Tego dnia z kierowcą jechało 16 dzieci i ich opiekunka K. W. (1). Funkcjonariusze Policji sprawdzili stan techniczny pojazdu, a następnie

poddali kierowcę badaniu stan trzeźwości za pomocą urządzenia alcoblow. Z uwagi na wynik, wskazujący, że J. K. (1) może znajdować się pod wpływem alkoholu, poddano go badaniu urządzeniem Alkometr A2.0. Badania te dały wyniki: 0,43 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godz. 8:13 oraz 0,44 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu o godz. 8:14.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego J. K. (1) (k. 40v, 7-8), zeznania świadków K. H. (k. 40v, 16-17), A. J. (k. 41, 19-20), K. W. (2) (k. 41, 21-22), protokół użycia alkometru (k. 2).

Oskarżony J. K. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Potwierdził swoje wyjaśnienia, które złożył w toku postępowania przygotowawczego. Podał wówczas, że dzień wcześniej w godzinach wieczornych spożywał piwo w ilości 4-5 butelek o pojemności 0,5 l każde. (wyjaśnienia oskarżonego k. 40v, 7-8).

W ocenie Sądu wyjaśnienia złożone przez oskarżonego nie budzą najmniejszych wątpliwości. Znajdują one potwierdzenie w protokole użycia alkometru (k. 2), oraz w relacji świadków: K. H. (k. 40v, 16-17), A. J. (k. 41, 19-20), K. W. (2) (k. 41, 21-22) wobec czego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał za w pełni wiarygodny. Mając to na uwadze należało uznać, że swoim zachowaniem oskarżony J. K. (1) wyczerpał ustawowe znamiona występku opisanego w art. 178a § 1 kk, którego istota polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Z art. 115 § 16 kk wynika, iż stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Już sam zatem tylko fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą wypełnienie znamion przestępstwa, chociażby pojazd był prowadzony całkowicie prawidłowo, sprawca nie naruszył żadnej innej zasady bezpieczeństwa w ruchu i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa. Jest ono dokonane w momencie uruchomienia pojazdu i podjęcia jazdy.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze wszelkie okoliczności podmiotowo- przedmiotowe sprawy, a więc stopień nietrzeźwości oskarżonego, porę dnia (godziny poranne, kiedy odbywa się wzmożony ruch drogowy), a także to, że oskarżony nie jechał sam, ale przewoził 16 dzieci i ich opiekunkę. Jednocześnie Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność oskarżonego (k. 23)

Analizując okoliczności przedmiotowej sprawy, Sąd doszedł do przekonania, że karą adekwatną do okoliczności czynu będzie kara grzywny wymiarze 200 stawek dziennych. Powinna spełnić w stosunku do oskarżonego funkcję prewencyjną i wychowawczą, by powstrzymać go od popełniania kolejnych przestępstw. Wysokość stawki dziennej Sąd określił kierując się wskazaniem wymienionym w art. 33§3 kk, a więc uwzględnił, że oskarżony jest zdrowym mężczyzną, więc choć aktualnie jest bezrobotny, jednak może podjąć pracę, choćby dorywczą. Z drugiej strony należało mieć na uwadze jego warunki rodzinne, przede wszystkim to, że na utrzymaniu małoletniego syna. Zdaniem Sądu stawka dzienna w kwocie 20 zł uwzględni wszystkie przytoczone wyżej okoliczności.

Nadto na zasadzie 42 § 2 kk Sąd orzekł środek karny w postaci obligatoryjnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, na okres 3 lat. Nadmienić należy, że ustawą z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 17 kwietnia 2015 r.) w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.) wprowadzono zmianę w art. 42 § 2 kk, zgodnie z którą Sąd obecnie jest zobligowany do orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, na okres nie krótszy niż 3 lata, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w § 1 był w stanie nietrzeźwości. Górna granica tego zakazu to 10 lat. Zmiany te weszły w życie w dniu 18 maja 2015r. Zgodnie z treścią art. 4 §1 kk jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie pełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeśli jest względniejsza dla sprawcy. Sąd w przedmiotowej sprawie zastosował przepisy obowiązujące przed wymienionymi wyżej zmianami, bowiem były one korzystniejsze dla oskarżonego, gdyż przewidywały one możliwość orzeczenia zakazu na okres od 1 roku do 10 lat. Orzekając środek

karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd baczyl na stopien zawartosci alkoholu w organizmie sprawcy oraz inne wymienione wyzej okolicznosci popelnienia przestepstwa. Zdaniem Sadu zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w orzecznym rozmiarze bedzie wystarczajacy do osiagniecia wobec sprawcy celow oraz funkcji wymienionego sredka karnego.

Na podstawie art. 63§2 kk na poczet orzeczonego sredka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 8 kwietnia 2015r.

Dla wzmocnienia funkcji kary na zasadzie art. 49 § 2 kk Sąd orzekl ponadto srodek karny w postaci swiadczenia pienieznego w kwocie 300 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Rowniez w przypadku tego uregulowania ustawą z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektorych innych ustaw(Dz. U. z dnia 17 kwietnia 2015 r.) w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.) wprowadzono zmianę, albowiem zgodnie z § 2 art. 49 kk w razie skazania sprawcy za przestepstwo określone w art. 178a§1 kk sąd jest obecnie zobligowany orzec swiadczenie pieniezne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokosci co najmniej 5000 złotych. Sąd, podobnie jak wyzej, zastosowal przepis obowiazujacy przed zmianami, jako ze jest on względniejszy dla oskarzonego.

Ze względu na trudną sytuację majątkową J. K. (2), który jest aktualnie osobą bezrobotną, a nadto mając na uwadze okolicznosc, ze zostal na niego nalozony obowiazek zaplaty wysokiej grzywny, Sąd uznal, ze pokrycie kosztów sądowych bylyby dla oskarzonego zbyt uciążliwie. Wobec powyższego na zasadzie art. 624 § 1 kpk zwolniono go w calosci od ich zaplaty.